

вернення та утримання уваги великої кількості читачів. В епоху, коли основну роль відіграє не якість контенту, а його популярність, виграє той бренд, який найкраще зможе скористатися новітніми інструментами промоції та реклами.

1. *Багиев Г. Л.* Организация предпринимательской деятельности : учеб. пособ. / Г. Л. Багиев, А. Н. Асаул. — СПб. : Изд-во СПбГУЭФ, 2001. — 231 с.
2. *Брати Капранови.* Випусти kota з мішка! Письменники, подбаємо про права читачів [Електронний ресурс] / Брати Капранови. — Режим доступу: http://www.kobzar.com.ua/vipusti_kota_z_m_shka_pismenniki_podba_mo_pro_prava_chitach_v/.
3. *Васюкович А.* Личный бренд писателя [Електронний ресурс] / Артём Васюкович. — Режим доступу: <http://tvoyalkniga.ru/lichnyiy-brend-pisatelya>.
4. *Галкин В. В.* Бренд писателя [Електронний ресурс] / Вадим Галкин. — Режим доступу: <http://vadim-galkin.ru/articles/writers-business/brand/>.
5. *Коркин С. Л.* Литературный брендинг [Електронний ресурс] / Сергей Коркин. — Режим доступу: <https://www.proza.ru/2004/03/01—77>.
6. *Патрахина Т.* Понятие «личный бренд», области его применения: теоретические аспекты / Т. Патрахина, К. Вялкова // Молодой ученый. — 2015. — № 2. — С. 294—297.
7. *Теремко В. І.* Видавничий маркетинг : навч. посіб. / В. І. Теремко. — К. : Академвидав, 2009. — 272 с.
8. *Теремко В. І.* Основні засади видавничого бізнесу : навч. посіб. / В. І. Теремко. — К. : Академвидав, 2010. — 136 с.

Ігор Скленар

НИШЕВІ ЧАСОПИСИ УКРАЇНСЬКОЇ
ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ: МІСІЯ, СТРУКТУРА,
ЖАНРОВО-СТИЛЬОВІ ОСОБЛИВОСТІ
(За матеріалами журналів «Кана», «Скинія»)

Проаналізовано роль і місію нішевих часописів УГКЦ в системі релігійної періодики; розглянуто структуру журналів «Кана» і «Скинія», а також їх жанрово-стильові особливості.

Ключові слова: видання, журнал, число, публікація, періодика УГКЦ, Бог, щоденна духовність, віра, цінності, роздуми.

Проанализированы роль и миссия нишевых журналов УГКЦ в системе религиозной периодики; рассмотрена структура журналов «Кана» и «Скунія», а также их жанрово-стилевые особенности.

Ключевые слова: издание, журнал, число, публикация, периодические издания УГКЦ, Бог, ежедневная духовность, вера, ценности, размышления.

The role and the mission of the niche magazines of the Ukrainian Greek Catholic Church (UGCC) in the system of religious periodicals have been analyzed; the structure of the magazines «Kana» and «Skunia», as well as their genre and stylistic peculiarities have been considered.

Key words: publishing, magazine, issue, article, the UGCC periodicals, the God, daily spirituality, faith, values, reflections.

Актуальність теми. У тематичному діапазоні видавничого ринку незалежної України релігійна література, зокрема християнська періодика, займає особливе місце з огляду на своє призначення та місію, яку виконує у суспільстві. Численні релігійні організації заснували власні видавничі структури і в різний спосіб завойовують читацьку аудиторію (не тільки серед своїх вірян, а й серед представників інших конфесій). Мільйони примірників різножанрових релігійних друків формують світогляд та ціннісні орієнтири багатьох українців. Християнські видання, яких, за офіційною статистикою, нараховується кілька сотень, мають на сьогодні не дуже високі накладки, та все ж стали для вірян різних конфесій важливим джерелом отримання інформації про події і служіння у церквах, монаших осередках і водночас джерелом отримання й поглиблення своїх знань про віру, моральні засади, суспільні й релігійні цінності. В українському журналістикознавстві з часу проголошення незалежної України виникло наукове зацікавлення греко-католицькою пресою як складовою системи релігійної преси. Переважна більшість наукових праць присвячена історичному аспекту преси УГКЦ, зокрема таких авторів, як О. Канчалаба [8], С. Кость [13], І. Крупський [14], М. Лозинський [15]. В системі української журналістики та в зрізі різних суспільних проблем греко-католицьку періодику незалежної України аналізували С. Кияк [9], В. Мороз [18], І. Скленар [24], А. Юраш [32] та інші автори. Багаторічна дослідниця релігійної преси, зокрема одного з її сегментів — православної, А. Бойко виділила раціональний критерій для визначення типології релігійної

преси. Ми неодноразово розглядали його у своїх наукових публікаціях — *за аудиторним принципом*. Відповідно до нього в системі греко-католицької преси існують *спеціалізовані* видання, які в науковому обігу ще мають такий термінологічний відповідник, як *нішеві*. Саме **об'єктом** вивчення цього невеликого дослідження є нішеві часописи УГКЦ — «Кана» і «Скинія», а **предметом** — місія, структура і жанрово-стильові особливості названих періодичних видань.

Новизна статті полягає в тому, що журнали «Кана» і «Скинія», які відносно недавно засновані відповідними структурами УГКЦ, будуть різнобічно проаналізовані, водночас їхні назви введуться у журналістикознавство загалом і в систему релігійної преси зокрема.

Зміст статті. Для початку зробимо загальну характеристику обраних для дослідження видань. **Журнал «Кана»** засновано 2012 р., під його логотипом вказане призначення видання — «християнський журнал для родини». До цього часу аналогів такому виданню у пресі УГКЦ незалежної України немає, натомість у православному та протестантському сегментах періодики часописи, призначені для сімейного читання, не є новим медійним явищем.

Отже, розглянемо структуру названого часопису. У першому числі «Кани» головний редактор Анна Пецюх конкретизує призначення журналу: «Маєм таку мрію, щоб цей журнал, призначений для сім'ї, для подружжя, для батьків, бабусь і дідусів, став місцем гарної зустрічі. Так само, як і місцем радісної, відкритої до потреб іншого, зустрічі було весілля в Кані Галилейській. У «КАНІ», як і на весіллі, ви познайомитеся з іншими сім'ями... подружите з нашими постійними авторами, отримаєте добру пораду, відпочинете і поведетесь. [...] Надіємось, вина Вам не бракуватиме... Того доброго Ісусового вина, яке серце і душу звеселяє» [21]. Щодо «паспорта» видання, то усі відомості про редакцію й засновника зосереджені на звороті обкладинки, зокрема засновник і видавець — ТзОВ «Свічадо». До видання першого номера редакція «Кани» залучила своєрідний «авангард» авторів з-поміж католицького середовища (і не тільки). Тому цей випуск за структурою справляє враження, що відповідає своїм програмним завданням, чи радше місії (власне термін «місія» є більш придатним для означення видавничої діяльності католицьких організацій, тому що багаторазово вживається і в документах Католицької церкви щодо засобів соціальної комуні-

кації, які найяскравіше представлені в збірнику «Церква і соціальна комунікація» [30]). У рубриці «До родини на гостину» представлено різнобічний «портрет» сім'ї Турянинів, які виховують четверо дітей, і саме завдяки вельми обсяговому матеріалу на початку кожного числа «Кани» читач формує уявлення чи принаймні образ того, якою повинна бути родина, що сповідує християнські цінності, як вона переборює труднощі повсякденного життя, які поради може дати іншим сім'ям, та ін. [29]. На прикладі багатодітної родини Мацехів читачі «Кани» відкривають для себе нелегкі будні праці й виховання, християнське свідчення любові подружжя, уміння залагоджувати конфлікти тощо [28].

Однією з характеристик будь-якого нішевого часопису є фахове і водночас широке висвітлення однієї теми у публікаціях хоча б на чверті чи половині сторінок номера. В першому числі «Кани» завдяки священнику УГКЦ М. Димиду (батькові п'яти дітей), психологу В. Станчишину, журналістці І. Кондратюк у кількох аспектах відображено таку тему, як школяр у сім'ї [5]. До прикладу, перше число 2013 р. присвячене темі «Поділитися Різдвом» — окрім релігійного прояву величного християнського свята, редакція у низці публікацій акцентувала соціальне служіння Церкви й мирян саме у різдвяний час, висвітлила особистий досвід психотерапевта й священника УГКЦ у підготовці до святкування народження Христа у родинному колі, заторкнула літургійний аспект [6]. Конкретна тема родинних стосунків широко проаналізована на сторінках 10-го числа «Кани» — вплив батьків на сімейне життя своїх дітей («Мамо, тату, не пхайтеся!»). Зокрема, про слухання батьків до певного віку розмірковує доктор богослов'я о. Василь Рудейко, власним досвідом крізь призму названої теми діляться три подружжя, що допомагає читачеві зорієнтуватися у складних виборах, перед якими стоять молоді сім'ї [7].

Богословські теми у рубриках «Жити вірою», «Час для душі» як у першому, так і в наступних числах «Кани» цікаво представлені головним редактором журналу «Патріярхат» Анатолієм Бабинським та римо-католицьким священником Миколаєм Лучком.

Іноді видається, що для багатьох вірян священнослужителі високого рангу є віддаленими через своє становище, але, як свідчить портретний нарис «Єпископ-газда» Світлани Бабинської у рубриці

«Людина», це не зовсім так. Автор показала, як уже св. п. греко-католицький єпископ із Коломиї Микола Сімкайло був близьким до людей, зокрема до дітей, та їхніх потреб. Портрет священника, монаха Згромадження отців-салезіан (УГКЦ) Олега Федоренка розкрито журналісткою І. Кондратюк у ракурсі його харитативної праці — директора Львівського центру обліку та нічного перебування бездомних громадян («нічліжки»). В аналітичному інтерв'ю йдеться про покликання до богопосвяченого життя і водночас про зусилля, які докладає о. Олег Федоренко для того, щоби служити знедоленим особам [12].

Наступні рубрики сімейного видання «Кани» — «Подружжя», «Сім'я», «Життя Церкви» — дають читачеві відповіді на запитання про поглиблення стосунків у християнських подружжях, облаштування їхнього побуту тощо. Щодо рубрики «Життя Церкви», то показовою публікацією для її розкриття слугує ґрунтовна стаття Надії Калачової «Бог дав дім» — про Дім матері і дитини у с. Горохолина (поблизу Івано-Франківська), який організували монахи-ні Згромадження Воплоченого Слова. Автор показала становище одиноких матерів та соціальну опіку з боку названих черниць [4]. У 2013 р. у журналі з'явилася нова рубрика — «Свідчення». Наприклад, свідчення араба Арама, який через свою християнську віру був змушений втікати з Лівії та опинився в Україні, зокрема у Львові [11].

«Родзинкою» кожного номера журналу «Кана» є рубрика «Кана-блоги» — такий своєрідний вільний майданчик для священнослужителів, журналістів, психологів, соціальних працівників, де вони аналізують проблеми своїх середовищ і родин, діляться радісним і наболілим, фокусують увагу на окремих людях та їх християнській поставі чи відображають суспільні проблеми. Коло авторів цієї рубрики дуже широке, тому не будемо зупинятися на конкретних прикладах, лише зауважимо, що формат блогу, який більш притаманний Інтернету, в «Кані» перейшов на сторінки. Усталеними залишаються до сьогодні рубрики «Культура», «Подорожі», «Здоров'я», «Рукоділья», «Кухня», «Кросворд». Відзначимо, що інші нішеві часописи також мають подібну рубрикацію. Власне, особливість такого християнського журналу, як «Кана», полягає в тому, що ці теми висвітлюються крізь призму християнських подружжів, родин,

спільнот при парафіях чи монастирях та їх культурних уподобань, естетичних смаків, звичаїв і традицій, домашніх рецептів, які передавалися з роду в рід. Щодо рубрики «Культура», то, наприклад, у третьому номері «Кани» Володимир Ольшанський в опублікованій розмові з працівницею християнської мультимедійної студії «Clara Studio» (Вінниця) Олею Барало розповідає про діяльність гурту «Ноїв ковчег», який складається з дітей віком 5—12 років [17]. Яскравим прикладом матеріалів рубрики «Подорожі» слугує стаття Ольги Хворостовської, в якій йдеться про християнські святині Ассізі (Італія) — міста, звідки на всю Європу поширилася традиція встановлювати на Різдво шопку [27].

Оригінальна за назвою рубрика «Казка для дорослих» з'явилася у кінці кожного числа «Кани» 2014 р. Її постійним автором є письменниця Дзвінка Матіяш.

У кожному номері журналу міститься реклама нових видань «Свічада», оформлена у жанрі анотацій і водночас рецензій окремих авторів редакції. До рекламних матеріалів належать також інформації про прощі й паломництва паломницького центру «Рафаїл», логотипи греко-католицьких і католицьких часописів.

Отже, структура «Кани» включає цілий діапазон рубрик, публікації яких відображають основну місію видання — стати своєрідним путівником для християнської родини на дорозі духовного зростання й гармонійного співжиття усіх її членів.

Щодо використання жанрів журналістики, то в «Кані» переважають інтерв'ю, аналітичні бесіди, репортажі, статті різних типів (здебільшого проблемна), інформаційні повідомлення про деякі заходи релігійного характеру. У мові цього журналу домінує як розмовний стиль, так і конфесійний, властивий релігійним журналам. Автори публікацій на богословські теми не пишуть складними термінами, але читання богословських текстів потребує від читача хоча б загального знання Святого Письма чи творів Отців Церкви.

Таким чином, журнал «Кана» на основі розглянутої структури допомагає читацькій аудиторії плекати християнські цінності у своїх родинах у таких вимірах, як церковний, культурний, дозвілля та ін. Якщо порівнювати це видання із світськими часописами також родинної тематики, то «Кана» поступається передусім своїм накладом. З погляду поліграфічного оформлення журнал виконаний на

високому художньо-технічному рівні — із численними кольоровими ілюстраціями та креативним дизайном.

Журнал «Скинія» засновано 1 травня 2013 р. в рамках Згромадження отців-оріоністів УГКЦ (Мала справа Божого Провидіння). На час написання цієї статті вийшло 12 чисел часопису. Під логотипом видання зазначено: «Двомісячник, присвячений щоденній духовності». У вступному слові редактора вказано: «Наше видання ми назвали *Скинія*. Одне зі значень цього слова — *намет, де Я зустрінуся з Тобою*. [...] Так само і наш журнал — невеликого формату — ви завжди зможете мати під рукою. Вдома, під час перерви на роботі, у будь-який час його можна буде розгорнути і прочитати, наприклад, роздуми над уривком з Біблії на конкретний день. Це слово може бути пророцтвом на початок дня, втішенням, натхненням чи підсумком...» [25]. Отже, в цих рядках чітко прописано концепцію видання, що розраховане як на воцерковлену особу, яка читає і слухає Святе Письмо у храмі, так і на читача, який лише на дорозі пізнання своєї віри. В системі греко-католицької преси незалежної України таке видання є новим медійним явищем, адже спеціалізовані (нішеві) часописи УГКЦ — для молоді та дітей, військових, ув'язнених й ін. — орієнтуються на конкретні аудиторні сегменти читацького ринку з відповідною тематикою [24, с. 190]. Як показує власний моніторинг газет і журналів УГКЦ в Україні, аналогів «Скинії» серед періодики УГКЦ немає.

Щодо структури двомісячного журналу, то, за словами головного редактора о. Юрія Блажиєвського, вона «нагадує будову Храму, в якому молилися пророки і апостоли, а передусім сам Христос. [...] Тут Ви знайдете духовну мандрівку Святиною (Христової і своєї душі), проходячи подвір'ям, де можна почути гомін торговців, відголоски новин світу, але також і голос простих людей, які діляться особистим — Доброю Новиною Господа їхніх душ. Далі, прямуючи у двір священників, Ви зможете почути слова пастирів, що переказують вчення Церкви. Аж врешті зайдете у Свята Святих, сповнене красномовною тишею Божого Слова, що так сприяє для роздумів над Власним життєвим шляхом. І, напоєні цими істинами, разом з Херувимами піднесете свою молитву» [25]. Розглянемо таке метафоричне представлення структури «Скинії» у контексті тематики журналу та його конкретних рубрик.

Перше число цього видання присвячене взаємозв'язку віри й життя. У статті Анатолія Бабинського «Віра у фрагментованому світі», вміщеній під рубрикою «Притвор», поставлена проблема зосередження сучасної людини на телебаченні, водночас її мінімальної уваги до зростання у духовності й вірі [1]. Продовжує тему глибшого пізнання засад віри перша частина інтерв'ю з досвідченим проповідником й місіонером о. Романом Лабою п. н. «Біблія», в якому головний редактор «Скинії» разом зі своїм співрозмовником розмірковують над необхідністю читання Святого Письма у різних середовищах: родинному, спільнотному, професійному [2, ч. 1]. У рубриці «Притвор» у першому числі за 2013 р. подано також статтю італійського священика Ауреліо Фузі «Я вірую» [26], інтерв'ю Світлани Бабинської з Володимиром Тимощуком про спільноту молитовного служіння [33], переклад і текстове відтворення відеоблогу доктора богослов'я Роберта Баррона про служіння колишнього Папи Бенедикта XVI [19], рецензія о. Юрія Блажиєвського на фільм «Про Богів і Людей» [22]. Така структура рубрики «Притвор» залишилася сталою й у всіх наступних числах «Скинії». Тільки її змістове наповнення, знову ж таки, залежить від спеціальної конкретної теми випуску журналу. Так, у другому числі редакція сфокусувалася на темі доброго відпочинку християнина в літній період і, між іншим, у рубриці «Притвор» завершила розмову з о. Романом Лабою про важливість Біблії в житті християнина. Співрозмовник подав основні поради того, як можна ефективніше використовувати біблійне вчення у щоденній духовності християнина [2, ч. 2]. У статті з оригінальною назвою «Відпустка від Бога» головний редактор представляє моделі раціонального відпочинку світської людини й відпочинку з духовним змістом [3].

У зв'язку із Революцією Гідності друге число за 2014 р. цього журналу присвячене духовному виміру Майдану. У рубриці «Притвор» особливо помітними є такі публікації: інтерв'ю з відомим громадським діячем і дисидентом Мирославом Мариновичем [10], стаття Мар'яни Карапінки про духовні цінності Євромайдану [16].

У шостому числі за 2014 р. редакція видання акцентує увагу на темі «жінка і Церква», зокрема, ґрунтовно розглянуто один із аспектів — життя після розлучення. В інтерв'ю з Тетяною Друзевою відображено її досвід в особистому випробуванні розлучення й

подано поради для розлучених жінок [31]. Родину як лабораторію життя аналізує у своїй статті А. Бабинський [23]. Отже, рубрика «Притвор» представляє основний блок публікацій тематичної частини «Скинії».

Наступна рубрика — «Двір священників», яка міститься в усіх числах видання, — це послання і проповіді Папи Франциска I, послання і проповіді глави УГКЦ Блаженнішого Святослава Шевчука, проповіді і виступи окремих ієрархів — єпископів УГКЦ. Публікації цієї частини журналу не завжди є дотичними до спеціальної теми у кожному числі і можуть стосуватися актуальних церковних й релігійних проблем. Від сьомого числа журналу рубрика «Двір священників» збагатилася епістолярною спадщиною засновника Згромадження отців-оріоністів — св. Луїджі Оріоне. У своїх листах переважно першого десятиліття ХХ ст. дон Оріоне (так його по-простому називали співбрати й миряни) вболіває за духовне життя народу і водночас турбується нужденними й знедоленими людьми. Наприклад, у листі «Вечірники любові», датованому 1920 р., св. Луїджі зазначає: «Ми живемо в часи, повні холоду і смерті в духовному житті. Всі замкнені в собі, не бачать нічого, крім задоволень, марнославства, пристрастей і життя цієї землі, і нічого більше» [20].

Квінтесенцією «Скинії» є щоденні роздуми над Святим Письмом. Тут слово мають священники, богопосвячені особи і миряни — переважно люди середнього віку, мешканці різних країн, які осмислюють біблійний уривок, мають набутий духовний досвід і кризь призму читання Апостола і Євангелія на щодень можуть поділитися ним із читачами журналу. Водночас редакція використовує для «щоденної духовності» уривки із творів отців ранньохристиянської Церкви. Це, так би мовити, ексклюзивний матеріал журналу.

У перших дев'яти числах під рубрикою «Херувими» містилися публікації секретаря патріаршої літургійної комісії УГКЦ Максима Тима літургійної тематики. Вони приурочені до 50-річчя документа II Ватиканського собору — «Конституції про Літургію». Наприклад, у ч. 1 за 2013 р. М. Тимо акцентує певний зв'язок між собою (як особою) і тим, що відбувається на Літургії.

У 2014 р. в «Скинії» з'явилася нова рубрика — «Молитовні наміри читачів». Завдяки створеній Фейсбук-сторінці редакція отри-

мує прохання помолитися в конкретній духовній чи матеріальній потребі людини і публікує їх у кінці випуску.

Щодо жанрової палітри «Скинії», то тут домінують проблемні статті, аналітичні інтерв'ю й рецензії. Щоденні роздуми над Святим Письмом важко означити конкретним жанром, хоча вони наближені за своєю формою до аналітичної статті, а за обсягом — до есею.

Тематичні публікації, позначені т. зв. конфесійним стилем, зорієнтовані на воцерковленого читача (він мав би бути ознайомлений з основною богословською і церковною термінологією), власне, самі щоденні роздуми над біблійними уривками подані легким для сприйняття стилем. Щодо технічних виділень і правопису, то журнал «Скинія» послуговується, так би мовити, своїми правилами: цитати подано без лапок, власні назви виділено курсивом та ін.

Висновки. Нішеві часописи УГКЦ займають особливе місце в системі греко-католицької преси України, оскільки орієнтовані на конкретні аудиторні групи. Журнал-місячник «Кана» адресований християнській родині і, хоча видається греко-католицьким видавництвом «Свічадо», шукає свого читача серед членів різних Церков. Адже за своєю структурою і змістом видання є позаконфесійним, публікації можуть викликати інтерес у християн католицьких і православних Церков. Ніша для сімейного читання заповнена завдяки «Кані», яка пропагує християнські цінності родинам у різних аспектах. Журнал-двомісячник «Скинія» став новим медійним явищем у періодиці УГКЦ, тому що, з одного боку, фахово висвітлює конкретну богословську або суспільну тему на високому інтелектуальному рівні, а з іншого — подає щоденну духовну «поживу» для того читача, який бажає глибше пізнавати Святе Письмо. Для видань характерні різноманітна палітра жанрів, власний напрацьований стиль спілкування зі своєю аудиторією. Як показують вихідні дані «Кани» й «Скинії», журнали мають малі наклади, і це зумовлено різними чинниками, водночас вони запитані своєю аудиторією. Видання перебувають у пошуку ширшого кола читачів, та чи досягнуть цієї мети — покаже час, бо країна переживає воєнне лихоліття й економічну кризу. Саме в таку добу читач мав би прагнути більше духовного насамперед зі сторінок преси й інших типів медіа.

1. *Бабинський А.* Віра у фрагментованому світі / *Анатолій Бабинський // Скинія.* — 2013. — Ч. 1.

2. Біблія // Скинія. — 2013. — Ч. 1, 2.
3. Блажиевський Ю. Відпустка від Бога / Юрій Блажиевський // Скинія. — 2013. — Ч. 2.
4. Калачова Н. Бог дав дім / Надія Калачова // Кана. — 2014. — Ч. 10.
5. Кана. — 2012. — Ч. 1. — С. 12—20.
6. Кана. — 2013. — Ч. 1. — С. 12—22.
7. Кана. — 2014. — Ч. 10. — С. 12—25.
8. Канчалаба О. Часопис «Добрий Пастир» та духовно-культурне життя суспільства (за матеріалами 1931—1939 рр.) / Олена Канчалаба // Збірник праць Науково-дослідного центру періодики. — Л., 2000. — Вип. 8. — С. 195—198.
9. Кияк С. Р. Ідентичність українського католицизму: генезис, проблеми, перспективи : монографія / С. Р. Кияк. — Івано-Франківськ : Нова Зоря, 2006. — 632 с.
10. «Коли ми стаємо справжніми» // Скинія. — 2014. — Ч. 2.
11. Кондратюк І. Втікачі... до життя / Ірина Кондратюк // Кана. — 2013. — Ч. 1.
12. Кондратюк І. Найголовніший — Той, що кличе / Ірина Кондратюк // Кана. — 2014. — Ч. 10.
13. Кость С. З історії преси і видавничої діяльності Української греко-католицької Церкви / Степан Кость, Богдан Крив'як // Нариси з історії західноукраїнської преси першої половини ХХ ст. : у 2 част. — Л. : Видавн. центр Львівського ун-ту ім. І. Франка, 2002. — Част. 1 [Структура]. — С. 43—420.
14. Крупський І. Українська релігійно-церковна журналістика і проблеми національного державотворення / Іван Крупський // Українська періодика: історія і сучасність : доп. та повідомл. четвертої Всеукр. наук.-теорет. конф., Львів, 19—20 груд. 1997 р. — Л., 1997. — С. 188—190.
15. Лозинський М. В. Науково-видавнича та просвітницька діяльність Василянського Чину в Галичині (кінець ХІХ — перша половина ХХ ст.) : автореф. дис. ... канд. іст. наук: спец. 07.00.01 / Лозинський Мар'ян Володимирович. — Л., 2004. — 20 [1] с.
16. Майдан серця // Скинія. — 2014. — Ч. 2.
17. Малі проповідники // Кана. — 2012. — Ч. 3.
18. Мороз В. Ставлення до націоналізму у сучасній УГКЦ: теорія і практика утвердження еклезіологічної свідомості / Володимир Мороз // Філософська думка : Sentetiae (спецвип.). — Вінниця, 2013. — Ч. 4.
19. Наголос на Божій любові // Скинія. — 2013. — Ч. 1.
20. Оріоне Л. Вечірники любові / Луїджі Оріоне // Скинія. — 2014. — Ч. 5.
21. Пецюх А. Запрошуємо до Кани / Анна Пецюх // Кана. — 2012. — Ч. 1.
22. Про Богів і Людей // Скинія. — 2013. — Ч. 1.

23. Родина як лабораторія життя // Скинія. — 2014. — Ч. 6.
24. *Скленар І.* Типологія та характеристика сучасної греко-католицької преси України / Ігор Скленар // Наукові записки Інституту журналістики : наук. зб. — К., 2009. — Т. 37. — С. 187—191.
25. Слово редактора // Скинія. — 2013. — Ч. 1.
26. *Фузі А.* Я вірую / Ауреліо Фузі // Скинія. — 2013. — Ч. 1.
27. *Хворостовська О.* Батьківщина шопки / Ольга Хворостовська // Кана. — 2013. — Ч. 1.
28. *Хворостовська О.* Мар'ян та Ольга Мацехи / Ольга Хворостовська // Кана. — 2014. — Ч. 10.
29. *Хворостовська О.* Надія та Роман Турянини / Ольга Хворостовська // Кана. — 2012. — Ч. 1.
30. Церква і соціальна комунікація: Найголовніші документи Католицької Церкви про пресу, радіо, телебачення, інтернет та інші медіа / упоряд. і наук. ред. М. Перун. — Л. : Видавництво Українського католицького університету, 2004. — 440 с.
31. Чи існує життя після розлучення // Скинія. — 2014. — Ч. 6.
32. *Юраш А.* Католицька концепція журналістики / Андрій Юраш // Вісник Львівського університету: Серія «Журналістика». — Л., 1997. — Вип. 20. — С. 25—30.
33. Спільнота толитового служіння // Скинія. — 2013. — Ч. 1.

Роман Бліхарський

**ДИЛЕМА ЗІТКНЕНЬ ТА ШЛЯХИ ЄДНАННЯ:
АНТАГОНІЗМ НАУКИ І РЕЛІГІЇ НА СТОРІНКАХ
ЧАСОПИСУ «БОГОСЛОВІЯ» (Львів, 1923—1939 рр.)**

Розглянуто матеріали наукового часопису «Богословія» (Львів, 1923—1939), присвячені низці тем гуманітарного та природничого спрямування. Проаналізовано погляди представників греко-католицького духовенства на проблему контрверсії науки та релігії у першій третині ХХ ст. Окреслено напрями інтеграції наукових здобутків християнською теологічною думкою.

Ключові слова: *релігія, християнство, теологія, Українська греко-католицька церква, наука, лайцизм, секуляризм.*

Рассмотрены материалы научного журнала «Богословия» (Львов, 1923—1939), посвященные ряду тем гуманитарного и естественно-научного направления. Проанализированы взгляды представителей